

Posiadając informacje, które zostały jej przekazane, Komisja może jedynie zakładać, iż wbrew temu co przewiduje art. 14 dyrektywy 99/31/WE, zakłady lub przedsiębiorstwa, które prowadzą działalność w zakresie unieszkodliwiania odpadów nie posiadając zezwolenia nie przygotowały ani nie przedstawiły przed dniem 16 lipca 2002 r. właściwym władzom w celu zatwierdzenia planu zagospodarowania każdego nielegalnego lub niepodlegającego kontroli składowiska odpadów. Składowisko, które nie może zostać dostosowane do wymogów powołanej wyżej dyrektywy winno być niezwłocznie zamknięte. Funkcjonowanie nielegalnych składowisk odpadów bez planu zagospodarowania i bez zezwolenia stanowi naruszenie art. 14 dyrektywy 99/31/WE.

(¹) Dz.U. L 194, z 25.07.1975, str. 39.

(²) Dz.U. L 182, z 16.07.1999, str. 1.

(³) Dz.U. L 78, z 26.03.1991, str. 32.

wania Komisji informacji dotyczących podstawowych kwestii regulowanych przez rozporządzenie. Przekazywanie tych informacji — tj. sprawozdań rocznych dotyczących bromku metylu i halonów oraz harmonogramu i wyników wrywkowych kontroli w zakresie przywozu substancji regulowanych — jest istotne dla osiągnięcia celów wyznaczonych przez to rozporządzenie oraz dla realizacji zobowiązań przyjętych przez Wspólnotę Europejską na podstawie Konwencji Wiedeńskiej o ochronie warstwy ozonowej i Protokołu montrealskiego w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, do których Wspólnota przystąpiła na podstawie decyzji Komisji 88/540/EWG (²).

Irlandia do tej pory nie przekazała wymaganych informacji zgodnie z ww. artykułami rozporządzenia.

(¹) Rozporządzenie (WE) nr 2037/2000 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową (Dz.U. L 244 z 29.09.2000 r., str. 1)

(²) Dz.U. L 297 z 31.10.1998 r., str.8

Skarga wniesiona w dniu 19 grudnia 2005 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich przeciwko Irlandii

(Sprawa C-425/05)

(2006/C 48/28)

(Język postępowania: angielski)

W dniu 29 listopada 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęła skarga Komisji Wspólnot Europejskich, reprezentowanej przez Ulricha Wölkerja i Michaela Shottera, działających w charakterze pełnomocników, z adresem do doręczeń w Luksemburgu, przeciwko Irlandii.

Komisja Wspólnot Europejskich wnosi do Trybunału o:

1. stwierdzenie, że nie dostarczając informacji na temat bromku metylu wymienionego w art. 4 ust. 2 ppkt iii), halonów wymienionych w art. 4 ust. 4 ppkt iv) i art. 5 ust. 3 oraz informacji na temat harmonogramu i wyników wrywkowych kontroli w zakresie przywozu substancji regulowanych, o których mowa w art. 20 ust. 3 rozporządzenia (WE) nr 2037/2000 (¹) Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 29 czerwca 2000 r. w sprawie substancji zubożających warstwę ozonową, Irlandia uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 4 ust. 2 ppkt iii), art. 4 ust. 4 ppkt iv), art. 5 ust. 3 i art. 20 ust. 3 tego rozporządzenia;
2. obciążenie Irlandii kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty:

Artykuł 4 ust. 2 ppkt iii), art. 4 ust. 4 ppkt iv), art. 5 ust. 3 i art. 20 ust. 3 rozporządzenia ustanawiają obowiązek przekazy-

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 5 października 2005 r. w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04 wniesione przez Land Oberösterreich w dniu 7 grudnia 2005 r.

(Sprawa C-439/05 P)

(2006/C 48/29)

(Język postępowania: niemiecki)

W dniu 7 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynęło odwołanie Land Oberösterreich, reprezentowanego przez adwokata Dr. Franza Mittendorfera, Europaplatz 7, A-4020 Linz, od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (czwarta izba) z dnia 5 października 2005 r. w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04.

Wnoszący odwołanie wnosi do Trybunału o:

- uchylenie wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich (czwarta izba) z dnia 5 października 2005 r. w sprawach połączonych T-366/03 i T-235/04 Land Oberösterreich (kraj związkowy Górna Austria) i Republiki Austrii, strony skarżące, przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, strona pozwana (¹), w sprawie ze skargi o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/653/WE z dnia 2 września 2003 r. w sprawie przepisów krajowych dotyczących zakazu stosowania organizmów genetycznie zmodyfikowanych w kraju związkowym Górna Austria, notyfikowanych przez Republikę Austrii na podstawie art. 95 ust. 5 WE (²);

- stwierdzenie nieważności wspomnianej decyzji Komisji lub ewentualnie skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania odwoławczego.

Zarzuty i główne argumenty:

Land Oberösterreich jako podstawy odwołania podnosi błąd proceduralny oraz naruszenie prawa wspólnotowego przez Sąd Pierwszej Instancji.

Zaskarżony wyrok w ramach analizy zarzutu „naruszenia traktatu” zajmuje się jedynie kryterium „specyficznego problemu”; pozostałe kryteria art. 95 ust. 5 WE w ogóle nie są badane. Mimo szczegółowo udokumentowanych, popartych liczbami argumentów wnoszącej odwołanie zawartych w skardze, Sąd nie zajął się jednak kwestią „specyficznego problemu” z dokładnością, która byłaby odpowiednia dla jej znaczenia dla wyniku postępowania. Sąd nie dostrzegł, że specyficzny problem polega na niemożności wprowadzenia zwykłych środków koegzystencji z powodu silnie rozdrobnionej struktury rolnictwa w Górnej Austrii z niezwykle wysokim udziałem gospodarstw ekologicznych. Zaniechanie szczegółowego rozpatrzenia podniesionych w tym względzie argumentów stanowi zdaniem wnoszącego odwołanie naruszenie obowiązku uzasadnienia wyroku przez Sąd, co stanowi wadę proceduralną.

Komisja wydała decyzję nie dając Land Oberösterreich względnie Republice Austrii możliwości zajęcia stanowiska wobec jedyne dowodu w postępowaniu, to jest oświadczenia Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności. W zaskarżonym wyroku Sąd dochodzi do wniosku, że argumenty przyjęte przez Trybunał w odniesieniu do art. 95 ust. 4 WE, na podstawie których Trybunał odrzucił obowiązywanie zasady kontradiktoryjności w postępowaniu na podstawie art. 95 ust. 4 WE, można zastosować analogicznie do postępowania na podstawie art. 95 ust. 5 WE. Wnoszący odwołanie sprzeciwia się takiemu stanowisku prawnemu. Nie można pominąć, że powoływane w zaskarżonym wyroku wyroki Trybunału wydane zostały jeszcze na podstawie ówczesnego art. 100a traktatu WE, który nie zawierał rozróżnienia między utrzymaniem istniejących i wprowadzeniem nowych przepisów Państw Członkowskich. Land Oberösterreich stoi ponadto na stanowisku, że prawo do przedstawienia stanowiska stanowi fundamentalną zasadę proceduralną, której obowiązywanie nie powinno być niepotrzebnie ograniczane również ze względów ekonomii procesowej. Już z tego powodu należy zatem stwierdzić nieważność zaskarżonej decyzji Komisji.

(¹) Dz.U. C 296 z 26.11.2005 r.

(²) Dz.U. L 230, str. 34

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem tribunal de première instance de Bruxelles z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie Procureur du Roi — Strony cywilne: Union des Dentistes et Stomatologues de Belgique, U.P.R i Jean Totolidis przeciwko Ioannisowi Doulamisowi

(Sprawa C-446/05)

(2006/C 48/30)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 14 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem tribunal de première instance de Bruxelles z dnia 7 grudnia 2005 r. w sprawie Procureur du Roi — Strony cywilne: Union des Dentistes et Stomatologues de Belgique, U.P.R i Jean Totolidis przeciwko Ioannisowi Doulamisowi.

Tribunał de première instance de Bruxelles zwrócił się do Trybunału o udzielenie odpowiedzi na następujące pytanie:

Czy art. 81 WE w związku z art. 3 ust. 1 lit. g) WE oraz art. 10 akapit drugi WE należy interpretować w ten sposób, że stoją one na przeszkodzie ustawie krajowej, w tym przypadku ustawie z dnia 15 kwietnia 1958 r. dotyczącej reklamy w zakresie opieki dentystycznej, która zakazuje (jakimkolwiek podmiotom i) podmiotom świadczącym usługi w zakresie opieki dentystycznej, w ramach wolnego zawodu lub gabinetu dentystycznego, dostarczania — pośredniego lub bezpośredniego — jakiegokolwiek reklamy w zakresie opieki dentystycznej?

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Thomson Multimedia Sales Europe przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects

(Sprawa C-447/05)

(2006/C 48/31)

(Język postępowania: francuski)

W dniu 16 grudnia 2005 r. do Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich wpłynął wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony postanowieniem Cour d'appel de Paris z dnia 18 listopada 2005 r. w sprawie Thomson Multimedia Sales Europe przeciwko Administration des Douanes et Droits Indirects.